

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010002
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5616010002.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 26. júla 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov Mgr. Miroslava Mazúcha a JUDr. Marcely Malatkej prejednal sťažnosť odsúdeného S. U. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Nt/1/2016 z 19.3.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného S. U. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného S. U. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/100/2013.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tak, že vykonaným dokazovaním nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Žiaden z vykonaných dôkazov nepreukázal, že svedkovia Z. S. a N. F. v pôvodnej veci krivo vypovedali. Vzhľadom na výpoveď svedka A. D. a N. F. prvostupňový súd odmietol vykonať konfrontáciu medzi svedkami D. a O., ako aj výsluch svedkov Z. O., Q. F. a A. D.. Listy O. a D. vzhľadom na skutočnosť, že svedok D. označil v nich uvádzané tvrdenia za nepravdivé, neobstoja v konfrontácii s dôkazmi a skutkovými zisteniami z nich vyplývajúcimi, na ktorých bol založený výrok o vine odsúdeného. Prvostupňový súd odmietol vykonať dôkaz vyžiadaním pamäťovej karty od Z. T., na ktorej mal byť zachytený záznam udalosti z inkriminovaného obdobia. Zo spisu neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že túto kartu nemôže zadovážiť odsúdený, resp. jeho obhajca. Uvedené platí o to viac, že obsah karty je doposiaľ nejasný.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu. V sťažnosti uviedol, že A. D. klamal. Čo sa týka N. F., aj tento klamal a robil všetko, aby išiel na sedieť. Opäť navrhol vypočuť ako svedkov Z. S., T. Z., A. T. a M. T.. Uviedol, že na preukázanie ním uvádzaných skutočností by pomohla rekonštrukcia. Pokiaľ A. D. poprel to, čo je uvedené v liste od Z. O., bolo potrebné vypočuť samotného Z. O.. Sú pochybnosti, či výpoveď svedka D. je hodnoverná. Poukázal, že Krajský súd v Žiline v predchádzajúcom uznesení ponechal na zváženie okresnému súdu výsluch svedka O.. Prvostupňový súd mal taktiež vypočuť svedkov Q. F. a A. D.. Keďže sa mu nepodarilo zabezpečiť pamäťovú kartu od Z. T., žiadal, aby tento dôkaz zabezpečil súd. Predložené stopy z miesta činu označujú skutočné miesto činu, čo je nový dôkaz a s týmto sa prvostupňový súd nezaoberal. Len po doplnení dokazovania v rozsahu, ktorý navrhol prvostupňovému súdu, bude môcť tento rozhodnúť vo veci objektívne. Poukázal, že jeden spoluodsúdený, ktorý bude prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, chce ísť k Važeckej jaskyni a zistiť o veci viac. Potom mu napíše, čo zistil a tento list bude zaslaný súdu. Prokurátorka JUDr. Chovančíková vo svojich vyjadreniach z 11.6.2018 zavádzala a účelovo mu bránila v povolení obnovy konania. Navrhol preto, aby krajský

súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a rozhodol o povolení obnovy konania, resp. uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak táto nie je dôvodná.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že prvostupňový súd vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie v dostatočnom rozsahu a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zákonom, pričom dospel ku správne záveru, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol z dôvodov § 399 ods. 2 Tr. por., pretože nezistil podmienky obnovy konania.

Keďže odôvodnenie napadnutého uznesenia prvostupňového súdu je podrobné a zrozumiteľné, a krajský súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje.

Ani podľa názoru krajského súdu v konaní pred prvostupňovým súdom nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo pôvodné rozhodnutie vo veci samej. Skutočnosti, na ktoré poukázal vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený, a to obsah listu od Z. O., resp. vyjadrenie Q. F., neboli objektívne preukázané, ale naopak svedkovia N. F. a A. D. ich popreli. Nejde o objektívne preukázané a zistené skutočnosti. Vypočúvať k týmto skutočnostiam Z. O., resp. Q. F. nepovažuje ani krajský súd za opodstatnené, nakoľko by išlo len o tvrdenie proti tvrdeniu. Pokiaľ sa odsúdený domáhal opätovného vypočutia svedkov S., Z., T. a T., krajský súd poznamenáva, že títo svedkovia boli už v pôvodnom konaní vypočutí a ani podľa názoru krajského súdu nie je dôvod opätovne vypočúvať týchto svedkov. Prvostupňový súd podľa názoru krajského súdu postupoval správne aj vtedy, keď odmietol vypočuť svedkov Q. F., Z. O. a A. D. z dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Zo spisu vyplýva, že odsúdený sa svojím návrhom na povolenie obnovy konania domáha doplnenia dokazovania, nakoľko nesúhlasí s hodnotením dôkazov prvostupňovým súdom v pôvodnom konaní. V tejto súvislosti krajský súd opätovne poznamenáva, že v konaní o povolení obnovy neprináleží súdu preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného. Taktiež za nové skutočnosti a dôkazy nemožno považovať také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, prípade ich nesprávne vyhodnotil. V konaní o povolení obnovy taktiež súd nepreskúmava vecnú správnosť rozsudku vydaného v pôvodnom konaní. Pokiaľ ide o pamäťovú kartu, na ktorú poukázal v sťažnosti odsúdený, krajský súd poznamenáva, tak ako vo svojom uznesení z 12.10.2017, že nie je dôvod, aby prvostupňový súd vyvíjal akúkoľvek iniciatívu za účelom zabezpečenia tohto dôkazu, ktorého obsah je navyše nejasný, resp. nie je zrejмый.

V súvislosti s návrhom odsúdeného opätovne vypočuť niektorých svedkov krajský súd poznamenáva, že v konaní o povolení obnovy konania nie je úlohou súdu opätovne vypočúvať svedkov len z toho dôvodu, že odsúdený nesúhlasí s obsahom ich doterajších výpovedí. Pokiaľ odsúdený namieta vyjadrenie prokurátorky JUDr. Ivety Chovančíkovej, krajský súd poznamenáva, že samotné vyjadrenie prokurátora nie je okolnosťou podstatnou pre rozhodnutie, či bude povolená obnova konania alebo nie. Pre rozhodnutie prvostupňového súdu sú výlučne podstatné len skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, než bol pôvodný rozsudok. Bez ohľadu na to, aké bolo vyjadrenie zo strany prokuratúry, toto samotné nie je skutočnosťou v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., ktoré posudzuje súd z toho hľadiska, či sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania.

S poukazom na vyššie uvedené, keďže ani podľa názoru krajského súdu neboli potvrdené skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania a neboli zistené ani také skutočnosti v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, a krajský súd považuje napadnuté uznesenie prvostupňového súdu za zákonné, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a sťažnosť odsúdeného S. U. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.